

valných hromad, což však nebylo žalovanou stranou ani tvrzeno. Stala se tedy stavební záloha žalobcova splatnou dva roky po její výpovědi dané ke dni 31. prosince 1933, tudíž dne 1. ledna 1935 a ještě před vynesením rozsudku v první stolici (§ 406 c. ř. s.).

Bylo proto právem nižšími soudy žalobě vyhověno a není třeba se zabývatí vytýkanými vadami řízení, ježto na posouzení sporné věci nemají žádného vlivu.

Čís. 16985.

I ten, kdo nabyt před účinností vod. zák. č. 93/1869 ř. z. a č. 71/1870 čes. z. z. oprávnění odváděti průmyslové odpadkové vody do tekoucí řeky, jest povinen vykonávati vodní oprávnění tak, aby rybolov a jiné užitky nebyly bez potřeby ztěžovány nebo zkracovány, a jest odpověden za škody způsobené majiteli práva rybolovu, porušil-li onu povinnost.

(Rozh. ze dne 15. června 1938, Rv I 976/37.)

Žalobě, kterou se žalující rybářský spolek pro Ú. a okolí domáhal na žalovaném majiteli papírny zaplacení 9.300 Kč s přísl. z důvodu náhrady škody, vzniklé tím, že dne 29. srpna 1933 byly ryby v řece Ú. v úseku od papírny žalovaného až k městu Ú. otráveny chlorovým vápnem, ježto se otravná látka ve smrtícím množství dostala do řeky Ú. z jeho továrny, vyhověly soudy všech tří stolic, nejvyšší soud uvedl v otázce, o niž tu jde, v

důvodech:

Po právní stránce uvádí dovolatel, že mu bylo výnosem krajského úřadu ze dne 9. listopadu 1860, č. 10943, povoleno v řece Ú. vodní právo s oprávněním odváděti průmyslové odpadkové vody do řeky Ú. a že při trvání tohoto starého vodního práva jednal žalující spolek na vlastní nebezpečí, když nasadil v Ú. ryby. Nehledě na to, že žalovaný uvedený právní stanovisko ve svém odvolání nezastával, přehlíží, že podle čl. II. vodního zákona č. 93/1896 ř. z. a § 102 českého zemského vodního zákona č. 71/1870 čes. z. z. jest výkon vodního oprávnění nabytého podle dřívějších zákonů posuzovati podle těchto pozdějších zákonů a že podle § 20 uved. ř. z. a § 21 uved. čes. z. z. jest díla a zařízení zřizovati a udržovati tak, aby rybolov a jiné užitky nebyly bez potřeby ztěžovány nebo zkracovány, a že podle § 39 uved. ř. z. a § 40 uved. čes. z. z. mají ti, jimž přísluší právo rybolovu, nárok na náhradu škody, které se mohou domáhati u soudu.

Čís. 16986.

Konkursní věřitel, který je osobním věřitelem a jemuž zároveň přísluší právo na oddělené uspokojení, má v nuceném vyrovnání nárok na kvotu z celé osobní pohledávky tak, jako by neměl práva na oddě-